

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoE/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625200818
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5625200818.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci oprávneného (otec): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XXX, D. E., proti povinnej (matka): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XXX, D. E., prechodne bytom C. XXX/XX, F. G., okr. H., práv. zast.: Mgr Iveta Žerebáková, advokátka, so sídlom A. Bernoláka 1419/10, Ružomberok, v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletých detí: A. B., nar. XX.XX.XXXX, a C. B., nar. XX.XX.XXXX, t. č. bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 22Em/1/2025-199 zo dňa 11. septembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš e.k. 22Em/1/2025-199 zo dňa 11. septembra 2025 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku Mestského súdu Bratislava II., č. k. 9P/134/2024-122 zo dňa 30.01.2025 vo výroku I., odsek 5. tohto rozsudku. V odôvodnení poukázal na návrh, ktorým otec mal. žiadal, aby súd nariadil matke podľa vykonateľného rozsudku Mestského súdu Bratislava II povinnosť umožniť styk otca s mal. deťmi v rozsudkom určenom čase. Návrh odôvodnil tým, že matka mu neodovzdáva mal. A. na súdom určený čas, nijako nespoupracuje, aby A. trávil s ním čo najviac času, resp. ako je určené v rozsudku. Matka naďalej, tak ako pred uzatvorením rodičovskej dohody, cielene škodí vzťahu medzi ním a jeho synom A., keď na dosiahnutie účelu maximálneho zamedzenia a marenia možnosti trávenia spoločného času využíva pasivitu, pasívnu agresiu a rôzne manipulačné techniky voči deťom aj iným ľuďom, ktorí s nimi prichádzajú do kontaktu.

2. Okresný súd citoval relevantnú právnu úpravu a konštatoval, že postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy, ak dôjde k neplneniu, či porušeniu judikovaných povinností, pričom základom pre uskutočnenie výkonu rozhodnutia je v prvom rade existencia vykonateľného exekučného titulu. Konanie začína na návrh oprávneného, ako aj bez návrhu (§ 376 CMP). V prvej fáze súd rozhoduje o nariadení výkonu rozhodnutia alebo zamietnutí návrhu, kedy posúdi, či sa povinný rodič podrobuje rozhodnutiu a či jeho konaním došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Po nariadení výkonu rozhodnutia nasleduje zmierovacia fáza medzi oprávneným a povinným, ako aj fakultatívna možnosť preverenia dôvodov nesplnenia uloženej povinnosti. V prípade dobrovoľného nepodrobenia sa splneniu povinnosti nastupuje posledná fáza, a to uskutočnenie výkonu rozhodnutia. Dôvody, pre ktoré súd zamietne návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia vyplývajú z ust. § 377 ods. 3 CMP, pričom ide o okolnosti, ktoré svojou povahou absolútne vylučujú výkon rozhodnutia, a to, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti. Samozrejme nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je vždy nepochybné zistenie, že povinný

dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom. V opačnom prípade, teda pri plnení exekučného titulu, nemôže byť výkon rozhodnutia nariadený a súd návrh zamietne.

3. Okresný súd uviedol, že v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je povinný rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku rodiča s dieťaťom vydané v základnom konaní, pričom vo vykonávacom konaní nemôže posudzovať priebeh konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, a akokoľvek hodnotiť závery a tým aj právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Toto konanie neslúži ako ďalší opravný prostriedok, ani v ňom nemôže dôjsť k zmene exekučného titulu. Z podaní a z vyjadrení účastníkov konania mal súd za preukázané, že styk otca s mal. deťmi nie je realizovaný spôsobom upraveným vo vykonateľnom rozhodnutí súdu. Odovzdanie mal. detí je v zmysle dohody rodičov realizované na pôde CDR, kde si ich má otec prevziať na súdom schválený styk. Stretnutia mal. detí s otcom boli štandardne realizované v čase od 08,00 hod. do 10,00 hod v priestoroch CDR, kde dochádza k interakcii otca s deťmi prostredníctvom hier, rozhovorov s nimi, otec im vždy nachystá občerstvenie, avšak deti veľakrát odbiehajú k matke, ktorá čaká v budove CDR, a po skončení vymedzeného času deti odmietajú odísť s otcom. Z obsahu spisu nevyplývalo, že by dôvodom tohto odmietavého postoja boli objektívne príčiny. Maloleté deti sa síce vyjadrujú, že nechcú odísť s otcom, lebo majú strach, že ich otec nevráti, že je klamár, pričom sa opakovane vyjadrujú, že takúto informáciu majú od matky, avšak vykonávací súd nemôže bez ďalšieho rezignovať na výkon rozhodnutia zamietnutím návrhu na jeho nariadenie len na základe konštatácie, že mal. deti majú odmietavý postoj k otcovi, obzvlášť keď tento odmietavý postoj minimálne na strane mal. A. existoval ešte pred schválením dohody rodičov o úprave rodičovských práv a povinností k mal. deťom, pričom u mal. C. nastal hneď po jeho vydaní. Pokiaľ Mestský súd Bratislava II. po komplexnom posúdení skutočného stavu veci v základnom konaní dospel k záveru, že uzatvorená rodičovská dohoda je v záujme mal. detí, a to aj v časti úpravy stretávania, kedy za účelom zabezpečenia kontaktu detí s otcom a postupného obnovovania a rozvíjania vzájomných vzťahov je potrebné stretávanie realizovať spôsobom upraveným vo výroku tohto rozhodnutia napriek odmietavému postoju mal. A. a postojom matky, ktorá uvádza, že ona sa bojí reakcii otca, pričom „deťom nebráni, aby sa s ním stretávali, avšak nebude ich do toho nútiť, aby odišli s otcom, pričom majú nachystané batohy s vecami“, avšak žiadnym spôsobom ich nemotivuje a nevysvetľuje, že otec ich po styku vráti, čo vyplýva aj z reakcii detí (otec je klamár,...), teda svoju povinnosť si plní len formálne a nie aj reálne.

4. Vo vykonávacom konaní je súd oprávnený skúmať okolnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, pričom zo skutočností zistených v priebehu tohto konania neboli preukázané žiadne dôvody, pre ktoré by sa styk otca s mal. deťmi nemohol uskutočňovať spôsobom a v rozsahu stanovenom v exekučnom titule a ktoré by otca v tomto smere vylučovali z výkonu rodičovských práv a povinností. Na základe zistených skutočností je okresný súd presvedčený o tom, že dôvodom, pre ktorý neprebíha styk otca s mal. deťmi spôsobom a v rozsahu stanovenom exekučným titulom, je síce odmietavý postoj detí, tento však nevyplýva zo správania ich otca, ktorý svoje mal. detí vidí raz za dva týždne, ale z toho, že u matky v súčasnosti absentuje akákoľvek snaha presvedčiť a motivovať maloletých k stretávaniu a zblížovaniu so svojím otcom, a tiež to, že matka prenáša zodpovednosť za realizáciu styku na maloletých. Počas konania mal okresný súd preukázaný záujem otca o udržanie vzťahu s mal. deťmi, o jeho ďalšie rozvíjanie, túto snahu potvrdila aj skutočnosť, že je ochotný rešpektovať ich dohodu s CDR, že odovzdávanie bude prebiehať v CDR po uskutočnení dvojhodinového stretnutia s mal. deťmi, hoci v schválenej rodičovskej dohode bolo ustanovené, že si ich bude preberať v bydlisku matky. Pokiaľ mal. deti boli na čas do rozvodu zverené matke, otec má jedinou možnosť výchovného pôsobenia na svoje deti, budovania vzájomných vzťahov a teda realizácie rodičovských práv a povinností len v rámci úpravy styku. Je teda prvotnou zodpovednosťou matky, ktorej boli mal. deti zverené, aby mal. deti na stretávanie s otcom riadne pripravila, pričom riadna príprava na styk rodiča s dieťaťom zahŕňa nielen prípravu materiálnu, ale nezanedbateľnou je aj príprava psychologická, a práve tá u matky absentuje. Matka síce tvrdí, že deti na styk pripraví keď ich dopredu upozorní, že pôjdu za otcom, nachystá im batohy s vecami, avšak nebude ich do toho nútiť. Uvedený prístup matky je pasívny a teda sa nedá povedať, že ich matka na stretnutie s otcom riadne pripravuje. V rámci psychologickej prípravy medzi jednotlivými stykmi by mala matka viesť mal. deti k úcte k otcovi, podporovať ich v stretávaní, poukázať na dôležitosť ich vzťahu k otcovi a inak výchovne na ne pôsobiť s cieľom navodiť u detí pozitívny vzťah k otcovi, aby sa mal. deti na stretnutie s ním tešili. Priebeh jednotlivých stretnutí detí s druhým rodičom totiž do značnej miery závisí aj na tom, ako sa k týmto stretnutiam stavia rodič, ktorý sa o deti stará. Maloleté deti vo väčšine prípadov zdieľajú postoje preferenčného rodiča, s ktorým žijú v jednej domácnosti. Matka ako prvotne mienkotvorný rodič má aktívne vyvinúť kroky k tomu, aby deťom umožnila stretnutia s otcom

v dobe upraveného styku. Nepochopením svojej roly a zanedbaním tohto prístupu ukracuje mal. deti o spoločne prežité chvíle a zážitky s otcom, pod vplyvom ktorých sa formuje ich osobnosť. Matka si musí uvedomiť, že deti potrebujú oboch rodičov. Pokiaľ jeden z rodičov druhému bráni vo výkone týchto práv, je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu tieto práva priznal a zabezpečil ich riadnu realizáciu. Okresný súd v danej veci nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by sa styk otca s mal. deťmi nemohol realizovať v rozsahu stanovenom v predmetnom rozhodnutí, nezistil také skutočnosti, na ktoré sa odvolávala matka, pre ktoré by súd mal zastaviť konanie, a preto vyhodnotil návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia ako dôvodný.

5. Okresný súd zdôraznil, že žiadne súdne rozhodnutie vo veci maloletých nemôže splniť účel bez vzájomnej spolupráce rodičov a ich schopnosti komunikovať veci týkajúce sa mal. detí bez hnevu a prenášania nespracovaných emócií rodičov do vzťahov s mal. deťmi. Prvoradý pre rodičov musí byť vždy záujem mal. detí na ich zdravom a harmonickom psychickom a fyzickom vývoji, pričom je spoločnou zodpovednosťou oboch rodičov, tento záujem mal. detí napĺňať aj v prípade narušenia ich partnerských vzťahov. Súd na druhej strane kvituje, že rodičia na pojednávaní súhlasili s navrhnutým odporúčaním súdu na výkon ďalšieho stretnutia otca s mal. deťmi, ktoré sa má vykonať v pokojnej atmosfére, bez vzájomných slovných útokov na druhého rodiča, a ukázať deťom, že sa vedia dohodnúť a rešpektujú uzatvorené dohody o tom, že mal. deti po stretnutí otec vráti matke, aby sa opätovne vybudovala dôvera detí k otcovi. Na základe toho okresný súd vo veci postupoval v zmysle § 370 a nasl. CMP a nariadil výkon rozsudku Mestského súdu Bratislava II. v časti úpravy stretávania. Vzhľadom na dvojfázovosť konania o výkon rozhodnutia súd ešte pred uskutočnením samotného výkonu bude následne realizovať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinností (§ 378 - § 383 CMP). Ak tieto úkony a opatrenia zostanú bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční.

6. Proti tomuto uzneseniu podala matka (povinná) odvolanie, v ktorom namietala, že návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia je neopodstatnený vzhľadom ku skutočnosti, že mal. deti odmietajú ísť na stretnutie s otcom mal. detí do jeho miesta bydliska. Inštitút nariadenia výkonu rozhodnutia nie je určený na to, aby bol nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa. V súlade s princípmi vyjadrenými v Dohovore o právach dieťaťa je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinností všetkými prostriedkami. Stáva sa, že nie je možné okamžite nadviazať styk rodiča s dieťaťom, ktoré po istú dobu žilo s druhým z rodičov, a nadviazanie styku vyžaduje určitú prípravu, prípadne aj za pomoci psychológa. Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Rodič, s ktorým dieťa žije, v styku druhého rodiča nebráni, avšak dieťa vyslovene styk odmieta. Súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré predložila matka v tomto konaní a z ktorých je odôvodnený záver, že deti odmietajú otca pre jeho nevhodné správanie. Matka opísala priebeh stretnutí detí s otcom s tým, že po konzultácii s terapeutkou detí jej bolo odporúčené, aby bola pri stretnutí prítomná v CDR, aby deti mali pocit bezpečia a istoty. Terapia hrou u detí stráca zmysel, keď deti sú opätovne vystavované napätiu a neistote v stretávaní s otcom a neistote postojov otca k deťom. Matka má za to, že duševné zdravie jej detí je prvoradé a rany na psychike detí sú dlhodobé. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu matka navrhuje, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým zruší uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš a návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietne.

7. Otec (oprávnený) vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že matka dlhodobo uvádza klamstvá či polopravdy, prehnane a zavádzajúce tvrdenia. Aj v predmetnom odvolaní klame a zavádza, čím sa snaží navodiť dojem, že deti otca odmietajú z dôvodu nevhodného správania otca voči deťom a že nariadenie výkonu rozhodnutia bolo neopodstatnené, či priamo smerujúce proti právam a ochrane maloletých detí. Tieto tvrdenia matky striktno odmieta. Priebežne informuje OS Liptovský Mikuláš aká je situácia ohľadom odovzdávania detí od nariadenia výkonu rozhodnutia. Snažil sa s deťmi postupne lepšiť vzťah, dňa 3.10.2025 deti vzal z CDR H. ku svojej mame bývajúcej v H., o čom hovorí správa CDR za mesiac október, že deti s ním odišli bez problémov. Deti videli, že byť s otcom je úplne v poriadku. Matka vedela, že jej neprítomnosť v CDR pri stretnutiach detí s otcom bude mať za následok zlepšovanie vzťahu detí s otcom, čomu chce za každú cenu zamedziť a využíva, že najmä u A. je výrazný konflikt lojality. Matka opakovane deklaruje, že deťom nebude brániť v kontakte so otcom, avšak ich nijako nebude v tomto podporovať. Správanie detí je výsledkom snahy matky škodiť deťom likvidujúc ich vzťah s otcom. Mladší syn C. s ním odišiel na víkend domov 31.10.2025 a tiež 7.11.2025, teda po viac ako 7 mesiacoch od podania návrhu na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia. Je evidentne odolnejší voči manipuláciám matky a vie sa vzoprieť snahe oddeliť ho od otca. V správe kolízneho

opatrovníka z 4.11.2025, ktorej text písala pre účely rozvodového procesu na OS Pezinok A. F. I. z ÚPSVaR Ružomberok, sa uvádza o matke: „Jej prítomnosť posilňuje úzkosť a konfliktné správanie u detí, najmä u A., čo následne ovplyvňuje vznik priameho a dôverného vzťahu s otcom. Deti sú tak vystavené verbálnemu a neverbálnemu konfliktu lojality, čo sa prejavuje ich rozpolteným správaním. Správanie detí, najmä staršieho A., prejavy úzkosti, verbálna agresia a vyjadrenia hlbkej nedôvery signalizujú emocionálnu depriváciu a stres.“ V rozvodovom spise na OS Pezinok je tiež súdnoznalecký posudok, ktorý potvrdzuje, že na deti vplyva najmä matka a že síce navonok deklaruje, že deti vedie k otcovi, ale v skutočnosti to nerobí a že správanie detí vyplýva z jej postojov, nakoľko drvivú väčšinu času sú deti s ňou. V odvolaní matka klamlivo navodzuje dojem, že je proti záujmu dieťaťa, keby malo byť s otcom, a tvári sa, že dieťa k otcovi vedie a keďže to dieťa odmieta, nesmie byť výkon rozhodnutia nariadený. Matka klame o správaní detí a otca, zavádza a prekrúca, aby vytvorila dojem, že ona chráni deti pred zlým otcom. Matka detí nie je ochotná a schopná akceptovať rolu druhého rodiča. Nariadenie výkonu rozhodnutia je vzhľadom k nemennému postojovi a správaniu matky nevyhnutné k ochrane práv otca a maloletých detí.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací /§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP/, po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník konania (§ 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a stotožňujúc sa s prijatým záverom súdu prvej inštancie jeho uznesenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

12. Podľa § 377 ods. 3 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, s obsahom odvolania povinnej a vyjadrenia oprávneného k odvolaniu konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie považuje za podstatné sa vyjadriť osobitne len k niektorým odvolacím dôvodom povinnej a v ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Zvýrazňuje odvolací súd, že zákonná konštrukcia výkonu rozhodnutia na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravená Civilným mimosporovým poriadkom nedáva vykonávaciemu súdu možnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia preskúmať jeho obsah a správnosť. Prieskumná činnosť súdu sa v zmysle § 376 od. 1 CMP obmedzuje len na zistenie, či je exekučný titul vykonateľný, a či povinný dobrovoľne neplní, čo mu vykonateľný exekučný titul ukladá. Vykonateľnosť ako vlastnosť exekučného titulu má zložku formálnu – prejavujúcu sa ako existencia doložky vykonateľnosti, a materiálnu, ktorá predstavuje súhrn obsahových náležitostí exekučného titulu umožňujúcich bezproblémové identifikovanie subjektov i rozsahu judikovanej povinnosti. Rozsudky, ktoré ukladajú povinnosť, sú zásadne vykonateľné, len čo uplynie lehota na plnenie, ktorá začne plynúť od momentu právoplatnosti rozhodnutia. Z titulu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu odvolateľ môže namietat, že účastníci označení v exekučnom titule neexistujú (respektíve neexistovali v čase vydania exekučného titulu), a teda sa jedná o rozhodnutie voči „non subjektu“, resp. účastníci v exekučnom titule nie sú dostatočne individualizovaní, a teda nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť o koho ide, eventuálne sa jedná o neurčitost' výroku exekučného titulu. Z titulu formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu odvolateľ môže namietat, že rozhodnutie nespĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané (napr. pre nesprávne

doručenie rozhodnutia). Okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti, sú napr. splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, smrť oprávnenej, resp. povinnej osoby, resp. maloletého dieťaťa, zrušenie, resp. zmena rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom.

15. V zmysle citovaného § 377 ods. 3 CMP možno odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka). Vymedzenie len týchto odvolacích dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Odvolacie dôvody sa budú týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia. Nepôjde o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnutej v základnom konaní. Odvolací súd konštatuje, že žiaden z odvolacích dôvodov uvádzaných povinnou v predmetnom odvolaní dikcii § 377 ods. 2 CMP nezodpovedá.

16. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanom prípade nedošlo k zmene alebo k zrušeniu exekučného titulu v dôsledku prípadnej novej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a zo spisu nevyplýva existencia skutočností, ktoré by odôvodňovali nemožnosť realizácie styku maloletých s oprávneným v zmysle exekučného titulu, ktorým je rozsudok Mestského súdu Bratislava II. č. k. 9P/134/2024-122 zo dňa 30.01.2025.

17. K odvolacím námietkam povinnej, ktorá zvyrazňuje postoj maloletých k styku s oprávneným, odvolací súd dáva do pozornosti, že práva účastníkov, záujem maloletého dieťaťa a individuálnosť každého prejednávaného prípadu zákonodarca zohľadnil v právnej úprave účinnej do 31.10.2023, ktorá ukladala súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2023). V tejto súvislosti nie je možné opomenúť, že prijatím vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 413/2023 Z.z. zo dňa 16.10.2023 došlo s účinnosťou od 01.11.2023 k zmene § 3 vyhl. č. 207/2016 Z.z. v tom smere, že súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z.z.). Uvedené znamená, že zákonodarca upustil od právnej úpravy ohľadne skúmania tzv. ospravedlniteľných dôvodov, pri ktorých bol súd povinný zohľadňovať najmä správanie sa povinného pri plnení povinnosti, správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa.

18. Pokiaľ povinná v rámci svojho odvolania poukázala na odmietavý postoj maloletých detí a na správanie oprávneného k nim, uvedené nepredstavuje odvolacie dôvody, ktoré jedine predpokladá a pripúšťa Civilný mimosporový poriadok. Povinnou uvádzané dôvody nesvedčia tomu, že exekučný titul je nevykonateľný a ani nepredstavujú okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti. Osobitne k argumentu povinnej, ktorý sa týka odmietavého postoja maloletých, odvolací súd zdôrazňuje, že ten bol predmetom vyhodnotenia okresným súdom, s ktorého závermi sa odvolací súd plne stotožnil. I keď súd prihliada na názor maloletých detí, jeho povinnosťou je rozhodovať v súlade s ich najlepším záujmom, ktorý nemusí byť zhodný s vyjadreným práním maloletých detí. V každom mimosporovom konaní, ktorého účastníkom je i maloleté dieťa, ako tomu je v prejednávanej veci, je nutné zohľadniť vodiaci princíp rodinného práva a mimosporového konania - najlepší záujem maloletého dieťaťa vyjadrený v Čl. 5 Zákona o rodine i v Čl. 4 CMP. Inými slovami vyjadrené, objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomuto právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa, ktorý princíp nevyhnutne vyžaduje zvýšený ohľad na účastníka konania - maloleté dieťa (§ 372 CMP) i v prejednávanej veci. Vyhodnotenie kritérií za účelom posúdenia najlepšieho záujmu maloletých detí je výlučne vecou procesného súdu a je otázkou individuálneho posúdenia okolností prípadu a aspektov na strane dieťaťa. Odvolací súd tak zhodne s názorom okresného súdu nevyhodnotil matkou tvrdený postoj maloletých detí ako prekážku pred ich záujmom na starostlivosti a výchove zo strany oboch rodičov. Doplňujúco odvolací súd k tvrdeniam povinnej dáva do pozornosti názor Ústavného súdu SR vyjadrený v uznesení sp. zn. I. ÚS 233/2025 zo dňa 09.04.2025: „sťažovateľka má maloletú pripraviť na styk nielen fyzicky, ale aj psychickou podporou,

pozitívne ju na stretávanie motivovať, resp. dbať na udržiavanie vzájomného vzťahu otca s dieťaťom, ktorý súdom nebol vyhodnotený ako narúšajúci záujem maloletej.“

19. Záverom odvolací súd dodáva, že preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že návrh oprávneného je dôvodný, pričom v konaní neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik uloženej povinnosti. Súd prvej inštancie správne postupoval v zmysle vyhlášky, keď po podaní návrhu oprávnenej na nariadenie výkonu rozhodnutia a pred vydaním rozhodnutia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťoval, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu, pričom dostatočným spôsobom skúmal aj správanie a konanie oboch rodičov a rovnako sa zaoberal aj záujmom maloletých detí. Odlišný názor povinnej na to, čo je v najlepšom záujme maloletých, oproti názoru súdu neznamená, že súd opomenul konať v záujme maloletých.

20. Ďalšie odvolacie argumenty povinnej už odvolací súd považoval pre rozhodnutie za irelevantné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, nemusí súd dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia sp.zn. ÚS SR II. ÚS 251/04, sp.zn. III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie súdu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Na základe vyššie uvedených zistení potom dospel krajský súd k záveru, že je vo veci účastníkov (najmä s ohľadom na záujem maloletých detí) nevyhnutné nariadiť výkon právoplatného a exekučného titulu a vykonať opatrenia zabezpečujúce správny vývoj maloletých detí, pre ktorý je nevyhnutný i kontakt s ich otcom (oprávneným). Odvolací súd preto nemohol vyhovieť odvolaniu povinnej a konštatujúce vecnú správnosť nariadenia výkonu rozhodnutia napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, a to s prihliadnutím na § 391 CMP.

23. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.